

ת"פ 53127/06/16 - מדינת ישראל, המאשימה נגד מרסל ליברטי - נוכחת, הנאשמת

בית משפט השלום בקריית גת

26 דצמבר 2017

ת"פ 53127-06-16 מדינת ישראל נ' ליברטי
בפני כב' הסגנית נשיאה נגה שמואלי-מאיר
מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד עדי זלמן - נוכחת
נגד
מרסל ליברטי - נוכחת - הנאשמת
ע"י ב"כ עו"ד ג'אנה זייצב - נוכחת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בכתב אישום מתוקן, הכולל שלושה אישומים כדלקמן:

· על פי הנטען באישום הראשון, ביום 03.05.2016, בשעה 17:18 או בסמוך לכך, התקשר אל הנאשמת סוכן סמוי שהופעל על ידי המשטרה (להלן: "**הסוכן**") וביקש לרכוש "משהו לשמח". השניים תיאמו להיפגש, וכעבור כמה דקות הסוכן התקשר אל הנאשמת והודיע לה כי הוא בדרכו אליה. מיד ובסמוך, ברחוב הפלמ"ח באשדוד, מסרה הנאשמת לסוכן סם מסוג MDMA במשקל 0.8978 גרם נטו, וקיבלה בעבורו סך של 500 ₪.

בגין אלה, הורשעה הנאשמת בעבירה של **סחר בסם מסוכן**, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**").

· על פי הנטען באישום השני, ביום 11.05.2016, בשעה 16:22 או בסמוך לכך, התקשר הסוכן לנאשמת וביקש לרכוש "מים", כשכוונתו ל-MDMA. בהמשך לכך, בסמוך לשעה 17:12, בפארק ברחוב הרצל, סחרה הנאשמת בסם מסוג MDMA במשקל 0.7157 גרם נטו, בתמורה ל-500 ₪.

בגין אלה, הורשעה הנאשמת בעבירה של **סחר בסם מסוכן**, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודה.

· על פי הנטען באישום השלישי, ביום 20.06.2016, בשעה 05:30 או בסמוך לכך, החזיקה הנאשמת בביתה, בין מכשיר הטלפון הנייד שלה לבין מגן הטלפון, סם מסוג LSD בכמות של 7 בולים, וזאת לצריכתה העצמית.

בגין אלה, הורשעה הנאשמת בעבירה של **החזקת סם לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודה.

עמוד 1

2. הצדדים לא הגיעו להסדר בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשמת תופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינה, תוך שהוצהר כי עמדתה של המאשימה בתיק זה היא למאסר בפועל; ואילו ההגנה תוכל לטעון לעונש כראות עיניה.
3. בעניינה של הנאשמת התקבלו שלושה תסקירים, ובסופם המלצה להשית עליה מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה. בגוף התסקירים, מפרט שירות המבחן אודות: קורותיה של הנאשמת וקורות משפחתה, הניסיונות הטיפוליים שנעשו בעניינה, מאפייניה האישיים, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט, לא אעלה את כל אלה עלי גזר הדין, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש, שאליהם אתייחס בהמשך.
4. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות, אשר התקבלה ביום 14.11.2017, עלה כי הנאשמת לא מסרה בדיקות שתן כנדרש ועזבה את משרדי הממונה ללא קבלת אישור וכי עלו סתירות בדבריה בפני הממונה בכל הנוגע לשימוש בסמים. מטעמים אלה נמצא כי איננה מתאימה להשמה במסגרת עבודות השירות.
5. לאחר שהנאשמת טענה בפני בית המשפט כי היא לא הובנה כהלכה מצאתי להפנותה פעם נוספת למשרדי הממונה ומחוות דעת הממונה על עבודות השירות, אשר התקבלה ביום 17.12.2017, ולאחר שנמסרה על ידה בדיקת שתן נקייה מסם, עלה כי הנאשמת מתאימה לביצוע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

6. בא כוח המאשימה עמד על חומרת מעשיה של הנאשמת ועל הצורך לעקור את נגע הסמים מקרבנו. כמו כן, הלה עתר לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין כל אישום, באופן בו בגין מעשיה בכל אחד מהאישומים 1 ו-2 ינוע מתחם הענישה בין 8 ל-18 חודשי מאסר, ואילו בגין מעשיה באישום השלישי, בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר (לחילופין, נטען כי אם בית המשפט ימצא לקבוע מתחם עונש כולל, כי אז עליו לנוע בין 14 ל-24 חודשי מאסר). בהמשך, הפנה התובע, בין היתר, לבדיקת השתן שמסרה הנאשמת ושנמצאו בה שרידי סם ולעובדה שזו אינה מוכנה לשנות את אורחות חייה. לאור אלה, הלה עתר להשית על הנאשמת עונש מאסר ברף הבינוני של מתחמי הענישה, לצד מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופסילת רישיון נהיגה.
7. מנגד, ההגנה הפנתה לכך שמאז ביצוע העבירות לא נפתחו נגד הנאשמת תיקים חדשים; להליך הטיפולי שעברה במסגרת שירות המבחן; לנסיבות חייה המורכבות; לעובדה כי זו הביעה חרטה על מעשיה והבינה את חומרתם; לפרק הזמן הארוך שבו היא שהתה תחת תנאים מגבילים, שאותם הקפידה לקיים; לכך שעסקינן בהסתככות נקודתית בלבד עם החוק; ולבדיקות שמסרה ושנמצאו נקיות משרידי סם. לבסוף, נטען כי במקרה הנדון יש לקבוע מתחם ענישה כולל, שינוע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 8 חודשים מאסר, ובהינתן אלה - עתרה באת כוח הנאשמת לאמץ את המלצת שירות המבחן ולגזור על הנאשמת עונש המצוי ברף התחתון של המתחם הנטען.
8. הנאשמת מסרה כי אינה משתמשת עוד בסמים וטענה כי הייתה מוכנה להשתתף בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון. כמו כן, הלה קיבלה אחריות על מעשיה וטענה כי מאז ביצועם, היא יצאה לדרך חדשה.

דין והכרעה

9. ראשית חוכמה, ועל אף שההגנה לא טענה בצורה סדורה בעניין זה, אדרש לשאלה אם יש לראות במכלול מעשיה של הנאשמת כ"אירוע אחד", שאז יש לקבוע מתחם עונש כולל, או שמא ככמה אירועים נפרדים, שבגין כל אחד מהם יש עמוד 2

לקבוע מתחם עונש נפרד.

10. מששקלתי בדבר, ובשים לב ל"מבחן הקשר ההדוק" יותר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, (29.10.2014) (להלן: "**עניין ג'אבר**"); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**, (03.09.2015) (להלן: "**עניין דלאל**"); ע"פ 3164/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, (29.06.2015)), מצאתי כי במקרה הנדון יש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים בגין כל אירוע, ואנמק.

הגם שהמדובר בעבירות שכולן מתחום הסמים, ועל אף שבשתי עבירות הסחר מכרה הנאשמת סמים מסוג דומה לאותו סוכן משטרתי - עדיין, עסקינן בעבירות שבוצעו בהפרש זמנים זו מזו, במקומות שונים, וכאשר לכל עסקה תכנון מוקדם נפרד וסוף והתחלה ברורים ומבוחנים. בנסיבות אלה, סבורתני כי אין עסקינן בסדרה אחת של עבירות שהינן חלק מתכנית עבריינית אחת, כך שלא מתקיים ביניהן אותו "קשר הדוק" אשר יצדיק קביעת מתחם עונש כולל אחד בגין מכלול המעשים. וראו בעניין זה דבריו של בית המשפט המחוזי בת"פ (מחוזי חיפה) 1108-05-15 **מדינת ישראל נ' שמואל בן יאיר**, (08.12.2015):

"לגישתי, בעסקאות של סחר בסמים, כאשר לא קיים תכנון מוקדם מראש של סדרת העסקאות, כשהפרשי הזמן בהם הן נעשו משתרעים על מספר שבועות בין האחת לשנייה, וכאשר נדרשה בכל פעם היערכות חדשה, "הזמנה" חדשה של הסם, תכנון אחר ושונה של מקום המפגש - אין לראות בכל העסקאות יחד, בדיעבד, כ"אירוע" אחד לפי סעיף 40(ג) לחוק העונשין".

אמנם, דובר שם בהפרש של כמה שבועות בין עסקה לעסקה, אך ברי כי הרציונל העומד מאחורי הדברים יפה גם לענייננו (כן ראו והשוו דבריו של בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 31724-10-13 **ליאור מלכס נ' מדינת ישראל**, (08.01.2014)). לנוכח הפרמטרים שנמנו לעיל, מסקנתי לפיה יש לקבוע מתחם עונש נפרד אף מתחזקת ככל שעסקינן באישום השלישי, שם מיוחסת לנאשמת עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית.

11. לצד האמור, אציין כבר עתה כי לנוכח הזיקה החזקה בין העבירות והאישומים השונים, ובשים לב להוראות סעיפים 40(ב) ו- (ג), מצאתי לקבוע עונש כולל אחד לשלושת האירועים, ובכך גם יישמר יחס הולם בין חומרת מכלול מעשיה של הנאשמת לבין העונש שייגזר עליה בסופו של יום.

12. לאור האמור, בהתאם למתווה שקבע המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון, בשלב הראשון יקבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בגין כל אירוע; ולאחר מכן יגזור את העונש המתאים לנאשמת, תוך בחינה אם יש מקום לסטות מהמתחמים שנקבעו או שמא יש לקבוע את העונש בגדרם (אודות המתווה לגזירת העונש, ראו למשל: ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל**, (05.08.2013))

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

13. כאמור בסעיף 40(ג) לחוק העונשין, קביעת מתחמי הענישה תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

14. אשר לערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיה של הנאשמת, נדמה כי אין צורך להכביר מילים

אודות החומרה הרבה הכרוכה בעבירות הסמים בכלל, ובעבירות הסחר בפרט. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, בריאותו, בטחונו האישי ועל רכושו. הסמים המופצים מעמידים בסכנה את בריאותם וביטחונם הן של המשתמש עצמו והן של הציבור בכללותו, וזאת משום שמעבר לנזקים הגופניים המשמעותיים העשויים להיגרם כתוצאה מהשימוש בסם, נגע ההתמכרות מביא בעקבותיו גם להרחבת מעגל הפשיעה, כאשר המכור לסם מתפתה לבצע עבירות נוספות כדי לממן לעצמו את מנת הסם הבאה. לאור אלה, אף נדמה כי לא בכדי מצא המחוקק לקבוע לצדה של עבירת הסחר בסם עונש מרבי חמור של 20 שנות מאסר.

15. לנוכח הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן, ובייחוד בשים לב לסוג הסם שבו סחרה הנאשמת בשתי הזדמנויות שונות (והחזיקה בביתה בהזדמנות אחרת), משקלו, והתמורה שהתקבלה בעדו, מצאתי כי במקרה הנדון, **מידת הפגיעה** בערכים המוגנים מצויה ברף בינוני.

16. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, נתתי דעתי לסוג הסם שבו סחרה הנאשמת בשתי ההזדמנויות, והחזיקה בביתה בהזדמנות אחרת. המדובר בסמים מסוג MDMA ו-LSD, אשר מצד אחד, אין לזהותם עם הסמים ה"קלים" כגון מריחואנה או חשיש; ומצד שני, לא הוכרו כסמים "קשים", כמו הקוקאין או ההרואין. כאן גם אציין, כי לא מצאתי לקבל את עמדת המאשימה, לפיה לסוג הסם הנסחר אין נפקות לעניין העונש. שכן, לא הרי סחר במריחואנה, הנמנית עם הסמים ה"קלים", כהרי סחר בהרואין, ששנים רבות של מחקרים מדעיים שנעשו בתחום לימדו אותנו כי הנזקים שסם זה מביא עמו קשים מהנזקים הנגרמים עקב השימוש בסמים ה"קלים". כן נתתי דעתי, לעובדה כי בשתי ההזדמנויות הנאשמת מכרה לסוכן MDMA במשקל של 0.89 ו-0.71 גרם נטו, וזאת בתמורה ל-500 ₪ בכל פעם. המדובר בכמויות ובסכומים שאינם חריגים מבחינת גובהם, אולם גם לא ניתן לומר שהמדובר במשקל ובתמורה של מה בכך. דברים דומים צריכים להיאמר גם בכל הנוגע לכמות הסם שהחזיקה הנאשמת בביתה - 7 בולים של LSD. המדובר בכמות שהיא למעלה מכפולה מזו שנקבעה בפקודה כ"חזקת ההחזקה לצריכה העצמית", אולם עדיין אין המדובר בכמות גדולה באופן ניכר או בכמות סיטונאית שנועדה לצורך שימושם של מספר גדול של בני אדם (אף יש לזכור, כי הנאשמת לא הואשמה בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית).

עוד במסגרת זו, נתתי דעתי לעובדה כי לעבירות הסחר קדם תכנון מוקדם מצדה של הנאשמת, ברמה כזו או אחרת. אין המדובר במשתמש מכור לסמים אשר בספונטניות מנצל הזדמנות שבאה לפתחו ומוכר חלק ממנת הסם שלו, כדי לממן לעצמו את מנת הסם הבאה. במקרה הנדון, הסוכן התקשר אל הנאשמת בשתי הזדמנויות שונות, וביקש, באמצעות שימוש במילות קוד, לקנות סמים. בהמשך לשיחת הטלפון, נפגשו השניים במקומות שונים בכל פעם, ושם התבצעה העסקה. במעשים אלה, כאמור, יש כדי ללמד כי עבירות הסחר בוצעו שלא בצורה ספונטנית גרידא. גם לגבי השימוש של הסוכן באותם "קודים", כגון "משהו לשמח" ו"מים", ייאמר כי יש בכך כדי ללמד שהנאשמת בקיאה בסלנג העבריני של עולם המשתמשים בסמים, ונדמה כי עולם זה איננו זר לה כלל ועיקר. עוד ובהמשך לאמור, אף נתתי דעתי לעובדה כי בשתי ההזדמנויות, הנאשמת מכרה את הסם בחלוף פרק זמן קצר, שאינו עולה על שעה אחת, מרגע פנייתו של הסוכן אליה, מה שמעיד אודות הנגישות הרבה שיש לה לסם המבוקש.

בכל הנוגע לסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את עבירת הסחר, הלה נטתה בשירות המבחן להשליך זאת על עצם היותה משתמשת בסמים בתקופה הרלוונטית ועל אורח החיים השולי שהיא ניהלה באותה עת. שירות המבחן עצמו, הסיק כי הנאשמת ביצעה את העבירות מתוך כוונה לשפר את מצבה הכלכלי. למעשה, בדברים אחרונים אלה יש כדי ללמד שהנאשמת פעלה מתוך בצע כסף, עת ביקשה לסחור בסמים מתוך מטרה להשגת רווח כספי מהיר וקל על גבם של המכורים לסם ועל חשבון ביטחונו של כלל הציבור.

לצד האמור, בכל הנוגע לעבירת הסחר, יש ליתן את הדעת לכך שהסוכן הוא שהתקשר אל הנאשמת והוא שביקש

לקנות ממנה סמים. ברי כי אין בכך כדי לפטור את הנאשמת מאחריותה בפלילים (והדבר אף לא נטען), אך נדמה כי ניתן להעניק לכך משקל מסוים במסגרת סעיפים 40ט(א)(2) ו- 40ט(א)(5) לחוק העונשין (וראו גם ע"פ 1224/07 **אברהם בלדב נ' מדינת ישראל**, (10.02.2010); וע"פ 5268/04 **ליודמילה מינין נ' מדינת ישראל**, (07.11.2005)). אם כי המשקל שיינתן לנסיבה זו לא יהיה גבוה. שכן, אף אם היה זה הסוכן ששתל את הרעיון בראשה של הנאשמת, הרי שהוא לא הפעיל עליה כל לחץ ממשי, תוך שהנאשמת הייתה חופשיה כל העת לסרב לבקשתו.

לבסוף, כתוצאה מביצוע עבירת הסחר לא נגרם נזק ממשי כלשהו, אולם זאת אך משום ש"הקונה" של הסם היה סוכן שהופעל על ידי משטרת ישראל. אשר על כן, אין להעניק משקל של ממש לקולא לנסיבה אחרונה זו. דברים דומים אף צריכים להיאמר בכל הנוגע להיעדר הנזק כתוצאה מביצוע העבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, שאותה ביצעה הנאשמת. שכן, אלו הן דרכן של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק מוחשי ומידי שנגרם כתוצאה מביצועו, מה שאינו מפחית כהוא זה מהנזק הרב וארוך הטווח שהן גורמות. אותו נזק ארוך טווח, אף ראוי לו שיישקל ויובא בחשבון בבחינת הנזק הפוטנציאלי הטמון בעבירות הסמים.

17. בכל הנוגע ל**מדיניות הענישה הנוהגת**, ייאמר תחילה כי על בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בנגע הסמים, וזאת באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים. כך, שומה על בתי המשפט להעביר את המסר כי מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ראו דבריו של כב' השופט מ' חשין בע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' גולן שמאי**, פ"ד נח (2) 734, 739 (2004); ודבריו של כב' השופט א' לוי בע"פ 7070/03 **עליאן זניד נ' מדינת ישראל**, (03.04.2006)). דברים אלו נאמרו אך באופן כללי, כאשר ברי כי שיקול ההרתעה לא יישקל לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

לגופם של דברים, סקירת הפסיקה מעלה כי מקום בו דובר בנאשמים אשר הורשעו בעבירת סחר בסם מסוג MDMA במשקל ובתמורה דומים לאלו שבמקרה שבפניי, **בדרך כלל**, נקבעו בעניינם מתחמי ענישה שהרף התחתון שלהם הועמד על מאסר שבשים לב לאורכו, ניתן לרצותו בעבודות שירות, לבין עונשי מאסר ארוכים יותר, לתקופות הנעות סביב 12 חודשים. כדוגמא למנעד ענישה זה, ראו למשל: עפ"ג (מחוזי ירושלים) 59106-03-14 **מדינת ישראל נ' מחמוד סליימה**, (08.05.2014); ת"פ (שלום קריית שמונה) 42006-10-16 **מדינת ישראל נ' יובל ישראל ורסנו**, (20.07.2017); ת"פ (שלום תל אביב יפו) 45180-02-13 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (06.06.2016); ות"פ (שלום תל אביב יפו) 41061-11-14 **מדינת ישראל נ' אברהים הלון**, (02.02.2015).

אשר לעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, סקירת הפסיקה מלמדת כי במקרים שבהם דובר בנאשם שהחזיקו לצריכתם העצמית, הן סם מסוג חשיש, הן מסוג MDMA והן מסוג קוקאין - נקבעו מתחמי ענישה הנעים בין מאסר מותנה לבין עונשי מאסר שאורכם נמדד בחודשים, וראו בעניין זה, למשל: ע"פ (מחוזי מרכז) 18937-02-16 **אלמסימי נ' מדינת ישראל**, (14.06.2016, טרם פורסם במאגרים המשפטיים); ת"פ (שלום קריית שמונה) 4603-02-15 **מדינת ישראל נ' יאיר אלמוג**, (23.11.2016); ת"פ (שלום ראשון לציון) 11342-09-15 **מדינת ישראל נ' מתניה גונן**, (24.03.2016); ת"פ (שלום ראשון לציון) 2147-04-15 **מדינת ישראל נ' אריס פרץ**, (16.07.2015); ת"פ (שלום תל אביב יפו) 41105-10-10 **מדינת ישראל נ' מוסטפה אלמגרי**, (03.12.2014).

ויער, בסקירת הפסיקה שלעיל הפניתי למתחמי הענישה שנקבעו במקרים השונים, בעוד כי ברי שהעונשים שהושתו בכל מקרה ומקרה, בגדרי המתחמים או מחוצה להם, הושפעו ממאפייניו האישיים והייחודיים של כל נאשם ונאשם. כמו כן, אציין כי לא התעלמתי מהפסיקה שהוצגה לי, אולם זאת עשיתי תוך ביצוע האבחנות המתבקשות בין המקרים שנדונו שם לבין המקרה שבפניי. בכל מקרה, ברי כי כמו העונשים עצמם, גם מתחמי העונש משתנים ממקרה למקרה, ומושפעים מהנסיבות הקשורות בעבירות, כגון סוג הסם הנסחר, כמותו, התמורה שהתקבלה בעדו, מידת התחכום והתכנון המוקדם שהיו כרוכים בביצוע העבירות, ועוד. ומכאן שנהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לקולא

או לחומרה, ממנעד הענישה שעליו עמדתי זה עתה. הדבר אך טבעי הוא, שכן כידוע, הענישה היא לעולם אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו. כך גם, ממילא עלינו לזכור כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (25.06.2013)).

18. כללם של דברים, בשים לב לעקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת, ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הריני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בכל אחד מהאישומים 1 ו- 2 ינוע בין 6 חודשי מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 16 חודשי מאסר; באישום השלישי, ינוע מתחם העונש ההולם בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר.

ד. גזירת העונש המתאים לנאשמת

19. אשר לגזירת העונש המתאים לנאשמת, הרי שזו צריכה להיעשות בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.

בעניין זה, נתתי דעתי לעובדה כי לנאשמת עבר פלילי נקי ולכך שזו הסתבכותה הראשונה עם החוק. כן שקלתי את הפגיעה שעלולה להיגרם לה ולמשפחתה אם יושת עליה עונש מאסר בפועל, וזאת בשים לב לעובדה שהיא מטופלת בשני ילדיה הקטינים ולאור כך שהיא לא ריצתה עונשי מאסר בעברה, כך שהכלא זר לה. עוד ולקולא, יש ליתן את הדעת לכך שהנאשמת הודתה בביצוע העבירות, ובכך הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, ואף ייתרה את הצורך בהעדתו של הסוכן. בהמשך לאמור, הרי שבמקרה הנדון ההודאה אף משקפת קבלת אחריות על המעשים מצדה של הנאשמת, וניכר כי היא מצטערת ומביעה עליהם חרטה כנה.

עוד יש ליתן את הדעת, לעובדה שהנאשמת שהתה כשלושה שבועות במעצר מאחורי סורג ובריה ובמשך תקופה ארוכה נוספת שהתה תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליך המעצר אינו עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אך כמו שירות המבחן, גם אני שוכנעתי כי היה בכך כדי להבהיר לנאשמת את חומרת מעשיה ולהרתיעה מפני ביצוע עבירות נוספות. מה גם, שיש לראות במעצרה של הנאשמת ובתקופת שהייתה תחת תנאים מגבילים כנסיבה שניתן לשוקלה במסגרת סעיף 40יא(3) לחוק העונשין.

בנוסף, בית המשפט נותן דעתו לנסיבות חייה המורכבות של הנאשמת - כפי שאלו נפרסו בהרחבה בתסקירי שירות המבחן ובטיעוני ההגנה לעונש - ושנדמה כי הייתה להן השפעה על ביצוע העבירות שבמוקד כתב האישום המתוקן. על מנת לשמור על כבודה ופרטיותה של הנאשמת, לא אפרט כאן את מכלול התלאות שעברה בחייה, אך אציין כי בפניי אחד מאותם מקרים מכמירי לב, כאשר ניכר כי למן ראשית התבגרותה, נאלצה הנאשמת להתמודד עם מכשולים רבים שהחיים הציבו בפניה, הן בפן המשפחתי, הן בפן הכלכלי והן בפן המנטלי. כאמור, לא אפרט כאן את מכלול הנסיבות שאליהן מכוון בית המשפט, ודי בכך שאומר כי את בתה הבכורה, היא ילדה עת הייתה בת 14 בלבד.

20. זאת ועוד, ייאמר כי לא נעלמה מעיניי העובדה שהנאשמת שללה נזקקות טיפולית בתחום הסמים - שכן, לטענתה היא נגמלה משימוש בסמים באופן עצמאי - ומשכך לא נרתמה לטיפול כלשהו בהתמכרויותיה. כמו כן, בית המשפט שת ליבו לכך שבאחת מבדיקות השתן שמסרה הנאשמת נמצאו שרידי סם מסוג קוקאין; ולהערכתו של שירות המבחן, לפיה נשקף הימנה סיכון ברמה בינונית-נמוכה להישנות התנהגות עוברת חוק. דא עקא, ולצד כל האמור,

הרי שגם לא ניתן להתעלם מהעובדה שהנאשמת שיתפה פעולה עם שירות המבחן ואף השתלבה בקבוצה טיפולית לנשים, אליה היא התמידה להגיע במשך כחמישה חודשים. בהמשך לאמור, יצוין כי על אף הקושי שחוותה בתחילת דרכה הטיפולית, מגורמי הטיפול נמסר כי ככל שחלף הזמן, הנאשמת עברה תהליך שבמסגרתו שיפרה את יכולת הגעתה בזמן, וכי ניכר שחל מיתון בתגובותיה ושהיא עורכת מאמצים לשיתוף והקשבה ומתנסה בחשיפה. לא בכדי, התרשם שירות המבחן כי הנאשמת נתרמת מהטיפול ואף מקבלת מחברות הקבוצה תגובות חיוביות באשר לשינוי שחל בנוכחותה ולאווירה שהיא יוצרת סביבה.

כמו כן, יש ליתן את הדעת לכך שהנאשמת טענה בתוקף כי אינה יודעת מדוע בבדיקה שמסרה נמצאו שרידי סם, שכן לדבריה היא אינה משתמשת עוד בסמים, והתעקשה על ביצוע בדיקה נוספת. ואכן, בבדיקה האחרונה שהיא מסרה (כמו גם בבדיקה אחת נוספת שמסרה קודם לכן), לא נמצאו שרידי סם. לאלו אף יש להוסיף, ככל שהדבר נוגע לסיכון שנשקף מהנאשמת, כי להתרשמותו של שירות המבחן, שעליה הוא חזר כמה פעמים, ההליכים הפליליים המתנהלים נגד הנאשמת מהווים עבורה גורם מרתיע.

21. אכן, ידוע הכלל לפיו בעבירות סמים נסוגים האינטרס של הנאשם ונסיבותיו האישיות מפני האינטרס הציבורי בהשתתפות ענישה מחמירה על עברייני הסמים (וראו דבריו של בית המשפט העליון **בעניין זניד**, אשר אוזכר קודם לכן). יחד עם זאת, במצבור הנסיבות שבתיק זה, ובייחוד בשים לב לעברה הפלילי הנקי של הנאשמת ולעובדה שזו הסתבכותה הראשונה עם החוק; לנסיבות חייה המורכבות; לכך שהיא רווקה המטופלת בשני ילדים קטינים; לנוכח העובדה שבכל זאת היא נרתמה ועברה הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, המעיד אודות המוטיבציה שלה לחזור לדרך הישר; ולאור כך שמאז ביצוע העבירות היא לא חזרה לסורה ולא שבה לעבור עוד על החוק - מצאתי כי ניתן בזו הפעם להשית עליה ענישה ברף התחתון של מתחמי הענישה שנקבעו על ידי קרי 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות (עונש מהסוג שעליו גם המליץ שירות המבחן), ובכך למעשה להימנע משליחתה אל מאחורי סורג ובריח.

ידוק, סבורתני שהשתתפות עונש כולל אשר אינו פוחת מהרף התחתון של מתחם העונש המחמיר ביותר שנקבע - אינו מהווה חריגה לקולא ממתחם העונש, כמשמעה בסעיפים 40ג(ב) ו-40ד(א) לחוק העונשין. למשל, במקרה הנדון נקבעו שלושה מתחמי ענישה, שהרף התחתון של המתחם המחמיר ביותר הוא 6 חודשי מאסר. בהינתן האמור, כך לדידי, השתתפות עונש כולל של 6 חודשי מאסר אינו מהווה חריגה לקולא מהמתחמים. למסקנה זו הגעתי בשים לב לסיפא של סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, הקובע כי בית משפט שגזר עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם. לאמור, ניתן להשית על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בכל מתחם, מה שבאודאי אינו מהווה חריגה ממנו לקולא, להורות על חפיפת העונשים, ובעצם כך להגיע לעונש סופי של 6 חודשי מאסר מבלי שבית המשפט חרג לקולא ממתחם עונש כלשהו.

ועדיין, על אף האמור ובבחינת למעלה מהצורך, אציין כי אף אם ייטען שיש לראות בעונש הנמוך מהצטברותם של עונשי המינימום בכל מתחם ומתחם כחריגה ממתחם העונש, הרי שעדיין במקרה הנדון ניתן לעשות כן, וזאת לנוכח אותו מצבור של נסיבות חריגות אשר פורט לעיל, ומשנדמה כי ישנו סיכוי של ממש שהנאשמת תשתקם באופן מלא בעתיד, בשים לב להליך הטיפולי - הגם אם הוא חלקי - שהיא עברה במסגרת שירות המבחן, ולאור העובדה כי מאז ביצוע העבירות שבגינן היא נותנת את הדין כיום, היא שבה לדרך הישר ולא הסתבכה עוד בפלילים.

22. כאן יצוין, כי בשים לב לעובדה שהעונש שיושט על הנאשמת מגלם בתוכו מלכתחילה את אותה התחשבות ואת מוכנותו של בית המשפט ללכת לקראתה בזו הפעם, מצאתי שלא לנכות את הימים בהם שהתה במעצר מאחורי סורג ובריח. כידוע, הגם שהכלל הוא ניכוי של ימי המעצר מעונש המאסר שנגזר, אין לנאשמת זכות קנויה לכך, ושאלת הניכוי מהווה למעשה שיקול משיקולי הענישה, בעוד שהשתתפות עונש שהוא מקל מלכתחילה, יכולה להביא את

בית המשפט למסקנה לפיה אין מקום לנכות את ימי המעצר (רע"פ 7584/14 פלוני נ' **מדינת ישראל**, (02.12.2014); ע"פ 3924/17 **גיל אלבז נ' מדינת ישראל**, (27.07.2017)). ובוודאי שהדברים האמורים נכונים מקום בו נגזר עונש לריצוי בעבודות שירות, שאז ניכוי ימי המעצר הוא בבחינת צעד שאיננו טריוויאלי (ראו **עניין פלוני** שאוזכר זה עתה; ודבריו של בית המשפט המחוזי בע"פ (מחוזי מרכז) 20799-04-17 **מרתה פירר נ' מדינת ישראל**, (27.06.2017)). אם כי, כפי שכבר צוין לעיל, התקופה בה שהתה הנאשמת במעצר ותחת תנאים מגבילים הובאה בחשבון כשיקול לקולא במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

אשר לעתירה לפסילת רישיון הנהיגה של הנאשמת, בשים לב לאותן נסיבות שיש לשקול לקולא, ומאחר שבפסילת רישיונה, כך יש להניח, יהיה כדי להרע את מצבה הכלכלי, שממילא אינו שפיר ושעתיד להיפגע עוד יותר כתוצאה מעונש המאסר שיושת עליה בתיק זה - ובעיקר לאור העובדה שזו הסתבכותה הראשונה עם החוק, מצאתי כי ניתן ליתן לה הזדמנות נוספת ולהסתפק בפסילת רישיון מותנית בלבד.

23. בטרם אחתום את גזר הדין, אשוב ואעיר כי אכן מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר, וכאמור, בית המשפט מודע לפסיקה המורה כי בעניינים של נאשמים שהורשעו בעבירות ממין אלו שבהן הורשעה הנאשמת, צריך האינטרס האישי של הנאשמים לסגת מפני שיקולי הענישה האחרים. יחד עם זאת, כפי שצוין זה מכבר, הענישה לעולם צריכה להיות אינדיווידואלית, ולא בכדי ניתן למצוא בפסיקתם של בתי המשפט השונים מקרים שבהם הושתו על נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות של סחר בסם מסוכן, אפילו מסוג קוקאין, עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ולעיתים, בנסיבות חריגות ביותר, אף עונשי מאסר מותנים בלבד (בין אם לצד צווי של"צ ובין אם לאו. וראו בעניין זה, למשל: עפ"ג (מחוזי באר שבע) 30178-01-17 **חוסאם עוקבי נ' מדינת ישראל**, (01.03.2017). פסק דין זה, טרם פורסם במאגרים המשפטיים. לפסק דינו של בית משפט השלום, ראו ת"פ (שלום קריית גת) 19214-08-15 **מדינת ישראל נ' חוסאם עוקבי ואח'**, (29.11.2016); עפ"ג (מחוזי מרכז) 4327-09-14 **טארק ערפאת נ' מדינת ישראל**, (02.11.2014); ת"פ (שלום תל אביב יפו) 60882-12-14 **מדינת ישראל נ' עמיקם בן שטרית**, (04.02.2016).

במקרה הנדון, בית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיה של הנאשמת, ומביע מהם סלידה רבתי. אולם, באיזון הראוי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו בהרחבה לעיל, הגם אם לא בלי התלבטות, מצאתי כי ניתן להימנע משליחתה אל מאחורי סורג ובריאח. עם זאת, מובהר ומודגש בפני הנאשמת שבמהלך ביצוע עבודות השירות יהא עליה למסור מעת לעת בדיקות שתן לאיתור שרידי סם, כך שאם יימצא חלילה שהיא עודנה משתמשת בסמים (חשש שעלה לנוכח אחת הבדיקות שמסרה בשירות המבחן ולאור התנהלותה אל מול הממונה על עבודות השירות), כי אז עבודות השירות יופקעו, ויהיה עליה לרצות את המשך העונש מאחורי סורג ובריאח.

24. **מכל המקובץ לעיל, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:**

א. **6 חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות.**

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה מיום 17.12.2017, הנאשמת תחל בריצוי עונש המאסר ביום 31.01.2018, או בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה על עבודות השירות.

עבודות השירות תבוצענה בבית התמחוי זכות וצדקת חסידי אריה ברחוב הראשונים 5 באשדוד בימים א'-ה', בין השעות 08:00-16:30.

על הנאשמת להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 08:00, במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

עמוד 8

הנני מתירה לממונה על עבודות השירות לערוך לנאשמת בדיקות לגילוי שרידי סם ככל שימצא לנכון. מוסבר לנאשמת כי עליה לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. מאסר מותנה למשך 10 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום תעבור הנאשמת עבירה בניגוד לפקודת הסמים, מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום תעבור הנאשמת עבירה בניגוד לפקודת הסמים, מסוג עוון.

ד. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימים מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 4 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 60 יום מהיום.

ה. התחייבות על סך 7,500 ₪ שלא לעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים, וזאת למשך שלוש שנים מהיום.

אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים מהיום - תיאסר הנאשמת למשך 7 ימים.

ו. אני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים, וזאת על תנאי שלא תעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים, במשך שנתיים מהיום.

מורה על השמדת המוצגים - סמים, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום, ח' טבת תשע"ח, 26 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.

החלטה

על מנת לאפשר למאשימה להגיש ערעור על רכיב עבודות השירות בגזר הדין, ועל מנת שלא להעמיד את ערכאת הערעור בפני עובדה מוגמרת, הנני מורה על עיכוב רכיב עבודות השירות למשך 45 יום.

אם לאחר עיון נוסף, תחליט המאשימה שלא לערער על רכיב עבודות השירות בגזר הדין, תודיע על כך מידית לבאת כח הנאשמת ולביהמ"ש.

ניתנה והודעה היום ח' טבת תשע"ח, 26/12/2017 במעמד הנוכחים.

**נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיאה**